

DIARI CATALA
de
Avisos, Notícies y Anuncis

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: Edició vespre: 1 ptes. mes.
Espanya: 1 Edició matí: 1 ptes. trimestre.
Únic postal: 9 ptes.
Paquet de 30 números: 90 cèntims.

La Veu de Catalunya

Any XXIII núm. 5,012

SANT DEL DIA: Nossa Senyora de Montserrat, Patrona de Catalunya
Sant de dia: Sra. Prudenci i Pannet, bisbe i eccl. — Quaranta dies: A la iglesia de los Hermanos dels Pobres (Ensenya de Sant Antoni, her de Borrell). — Hores d'Exposició: De les sis del matí als quatre de vuit de la tarda. — Domes: A la mateixa iglesia. — Cort de Maria: Nossa Senyora de Montserrat, a St. Just. — Domes: Nossa Senyora de la Misericòrdia, a sa iglesia. — Missa d'avui: Nossa Senyora de Montserrat, Patrona de Catalunya; color blanc. — La de demà: St. Pau de la Creu, conf. i fr.; color blanc.

5 cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entrellor
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPRENTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anunci, esquisses, comunicats, y re-
cambis a preus convencionals. Per la
edició del vespre s'admeten enqueses
mortuaries fins a les sis de la tarda.
Per la edició del matí, fins a les tres de
la matinada.

Edició del MATÍ

Barcelona: Diumenge 27 d'abril de 1913

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alecobe. — 28 d'abril
BORES D'OBSEVACIÓ: 9 h. 30 i 10 h. — Temperatura a 0 m: 25,41; 7,25,70. — Temperatura Maxima: 29,2 i 30,10 ombra. — Minima: 20 ombra. — 0% redactor. — Temperatura a la 1 hora: 14,0; 1,0. — Pluja a les 24 hores: 0,0. — Aigua evaporada en milimètres: 0,92. — Graus d'humitat: 86,76. — Direcció del vent: E. — Velocitat del vent: 5,5. — Rialat del cel: plujós. — Núvols. Classes: C. K. Quantitat: 0,7; 0,2. — Sortida del sol: 05,55. — Posta: 04,43. — Sortida de la lluna: 1,10 n. — Posta: 19,15 l.

Cap d'anys de la mort de

Mariagna Puig-Oriol de Garner
esdevinguda el 28 d'abril passat

(A. C. S.)

Son viudo Sebastià, fill Josep, germana Cristeta Vda. de Canals, nebros i cosins, us preguen que l'encomaneu a Déus i assistiu a les misses d'ofertori que per descans de la seva ànima es diran demà, diumills, 28, a la capella del Santíssim de la parroquial iglesia de la Concepció.

Ris il·lums, senyors Bisbes de Barcelona, Vich i Mallorca han concedit indulgències als precs o actes piadosos per la seva ànima.

El senyor

Don Joan Peris-Mencheta i Guix

Comendador de la Reial i distingida orde d'Isabel la Catòlica,
director de «El Noticiero Universal»

ha mort després de rebre's Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva desconsolada vídua, els seus afiligits pares, pares polítics, germans, germans polítics, oncles, cosins, nebros, medis parents (resents i ausents), la Redacció de EL NOTICIERO UNIVERSAL i l'Associació de la Premsa Diaria de Barcelona, al comunicar als seus amics i coneguts pereira tan irreparable, els supliquen una oració per l'etern descans de l'ànima del finat.

S'avisarà oportunament l'hora de l'enterro.

BANC VITALICI de Capitalització i Estalvi

Amb data 24 dels corrents ha sigut signada en el domicili social del Banc Vitalici d'Espanya la escritura de constitució d'una Societat què té per principal objecte fo-

mentar a Espanya les operacions de Capitalització i Estalvi.

La nova Companyia què té com a títol BANC VITALICI DE CAPITALITZA-

CIO I ESTALVI competeix amb un capital de 2.000.000 de pessetes representades

per 4.000 accions de 500 pessetes cada una que han sigut sortides en la totalitat per

la Catalana, Societat de Seguretat contra Incendi i per el Banc Vitalici d'Espanya.

Les oficines d'aquesta nova Societat queden instal·lades en la Rambla de Cata-

lunya, núm. 18.

La Junta de Govern de la nova entitat ha quedat constituïda com segueix:

PRESIDENT
Excm. Sr. marqués de Comillas

VIS-PRESIDENT
Excm. Sr. comte de Güell

VOCALS

Excm. Sr. Manuel Arnús i Fortuny
Don Josep Carreras y Xurles

Don Natàlit Joaquim Carreras i Kurlich

Senyor Marqués de Galteró

Don Joan Coma i Cros

Excm. Sr. Marqués de Alella

Don Manuel Girona Vidal

DIRECCIÓN
PRESIDENT

Excm. Sr. comte de Torroella de Montgrí i de Serra i Sant Iscle-marcús de Robert

VOCALS

Don Josep Garí i Cañas

ADMINISTRADOR

D. Pau Auñat i Poirier de la Gilberderie

SECRETARI

D. Lluís Soler i Colls

J. Marsans Rof i Fills

Valors, Cupons, Giros, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges

(RAMBLA CANALETES, 2)

Futurs de cotó A. G. Gabarró Garcia. — Lauria, 33

Telèfon 2.094. — Executiu ordres als mercats de Liverpool, Nova York i Nova Orleans. — Demanar follet explicatiu i detallat.

REINA VICTORIA HOTEL

MAISON SUISSE CONFORT MODERN

INAUGURAT DE POC. - Barcas, 6 i 8, Valencia

Para criar niños sanos y robustos,

es necesario darles una alimentación sana, y en ésta debe incluirse el Malte Kneipp, que es muy sano, digestible y refrescante.

Malte Kneipp. ¡Ahí está la salud!

Dr. Perearnau deixable dels professors Guyón i Albarrán, de Paris. Vies urinaries. — Plaça Urquinaona, 2, 1er. De 12 a 2 i 4 a 6; Festius 7 a 9 nit.

Oculista doctor Simón Fac. medicina Paris. Clíniques Viena. Arago, 261, pral. junt P. Gracia. De 11 a 12 i 1/2 a 5. Festius 11 a 12.

Dr. A. Presia Especialista Orelles, Nas, Gorga i Tuberculosis. Pelayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 i de 3 a 9.

Doctor JOAN RIBAS i PERDIGO Tractament de la TUBERCULOSIS PULMONAR. — Valencia, 223, ent. 2.

Dr. Taixidor Moragas Diploma Fac. Medicina Paris. Estòmac, budells, felge, pàncreas, diabetis, gola, obesitat, magrura. Anàlisis. Raigs X. Massatge, Electricitat. De 4 a 6. Festius: de 10 a 12 — PORTAL DR L'ANGEL, 12, 1er.

Alerta, malalts, alerta!!

Se venen en aquesta ciutat y en altres poblacions de Catalunya, y també a València, varis algues artificials ab nom de fonts que no son fonts, sinó marques de fàbries, y d'ales en les etiquetes de les seves ampollas d'ales, o pràticament que no procedeixen de Galassia, la Malavella, y aigües fins d'ales sota la protecció dels Gobierros, para sorprendre's que no se'n comprindrà. — No confondre's amb les aerodigestives mineralo-medicinals naturals del VICHY CATALA de Caldes de Malavella, declarades d'utilitat pública, y que per això estan baix la protecció dels Gobierros, que soles s'expedidoren del manantial emballades y les a ampollas porten els distintius al nom Sociedad Anònima Vichy Catalán. — De vanda per tot arreu.

Administració: Rambla de les Flors, número 18, entrellor.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

Quadrerns de 32 planes contenint el retrat, noticia biogràfica y obres escollides de tots els nostres escriptors a 10 cèntims

Sortirà'l primer quadrern el 4 de Maig, diada dels JOCS FLORALS, y's següents cada dijous. PER SUSCRIPCIÓ: 5 PESETES L'ANY. — DIRIGIRSE A L'ADMINISTRACIÓ: MALLORCA, 287 - BARCELONA.

EL INDIO

CARMEN 24 BARCELONA

Per a Primavera i l'estiu
Rebut esplèndid assortit de novelats en LLANERIA,
SEDERIA, DRILS i fantasies de cotó

Secció de LLENÇERIA a preus antics

Madapolans Tolrà, existència en totes les classes

Venda, Exposició de mostres i Dipòsit de tota classe de

GENEROSES DE PUNT

Productes exclusius de la casa - Fantasies i Novetats

Fàbrica a Mataró

COLOMER GERMANS, S. en C. — BOQUERIA, 7

Telèfon n. 3.270

Magatzem de Música
JOSEP OLIVER

Ronda Sant Pere, 7 (pròxim al Passeig de Gracia)

PIANOS verticals i de cua, de les acreditades Marques

BECHSTEIN, STEINWEG, OLIVER

Venda al comptat i a plagues dades 5 DURS MENSUALS

— PIANOFON — CANVIS

Dr. J. Presas Metge-Oculista de l'Hospital de la Santa Creu, Ronda de la Universitat, 17, 1er. — Consulta de 10 a 11 i de 3 a 5.

Dr. TORNER de l'Hospital de la Santa Creu. VIES URINARIES. Plaça del Regomir, 1. De 2 a 4 i de 7 a 9; festius, de 11 a 1.

DR. BALCELLS dels Hospitals de París. ESTÓMACH i Budells

El DR. LLORET ha trasladat sa consulta per a les malalties de l'Es-tomac a la RAMBLA DE CATALUNYA NUM. 13.

Nous desvetllaments

En són avenc progressiu la nostra estimada ciutat va cada jorn enriquint-se amb nous instruments de cultura i multiplicant la especialització de les seves activitats; manifestació evident d'un estat d'inquietud i esperonament de tot un poble trencuts d'aconseguir aquell integral perfeccionament que li permeti formar per dret propi al costat dels més cultes i avançats.

Per un sens fi de circumstàncies, conseqüència lògica del règim centralista i burocràtic que patim, les nostres aules universitàries, amb comptades i molt honroses excepcions, no complementen la missió què està confiada d'educar la nostra joventut per a fer homes pràctics que pugui demà, no solament competir en mèrits i savies amb els estrangers, sinó contribuir, amb els treballs i investigacions llurs, a l'evolució i desenvolupament de les ciències en els més cultes i avançats.

Per un sens fi de circumstàncies, amb tota la minuciositat i atenció que reclamen les extincions modernes per a que serveixin de útils i valuosos elements de construcció científica, i alhora permetrà la col·lecció d'un sens fi de peces patòlogiques d'estimable valor per a impresionar vigorosament els sentiments dels que a tals estudis se dediquen, gravant en la ment llur, d'una manera inseparable, la plasticitat de les lesions i malalties que'ns flagellen, una vegada fixades, conservades i classificades degudament, formant un Museu Anatòmico-patològic.

L'estudi de la Anatomia, que és tan complicat com indispensable per a l'exercici horrat de la professió mèdica, esdevé encara més difícil i gairebé impossi-ble si la teoria no va acompanyada de una contrastació pràctica de les formes, disposicions i organitzacions.

A facilitar això, aixampliar el camp d'auls exercicis, fent-los assequibles a major nombre d'interessats i en més gran escala que fins ara, ve a actuar d'aquesta manera.

En ell s'hi poden practicar les necropsies clíiques amb tota la minuciositat i atenció que reclamen les extincions modernes per a que serveixin de útils i valuosos elements de construcció científica, i alhora permetrà la col·lecció d'un sens fi de peces patòlogiques d'estimable valor per a impresionar vigorosament els sentiments dels que a tals estudis se dediquen, gravant en la membre llur, d'una manera inseparable, la plasticitat de les lesions i malalties que'ns flagellen, una vegada fixades, conservades i classificades degudament, formant un Museu Anatòmico-patològic.

L'estudi de la Anatomia, que és tan complicat com indispensable per a l'exercici horrat de la professió mèdica, esdevé encara més difícil i gairebé impossi-ble si la teoria no va acompanyada de una contrastació pràctica de les formes, disposicions i organitzacions.

A facilitar això, aixampliar el camp d'auls exercicis, fent-los assequibles a major nombre d'interessats i en més gran escala que fins ara, ve a actuar d'aquesta manera.

Ambs un any i mig que funciona s'han anat establificant i desenvolupant a poc a poc els distints serveis que hi corresponen, organitzant los engranaments amb els demés de la Casa, de la millor manera possible, sense sacudides ni violències. Durant el temps esmentat s'han practicat amb tota cura i detall 247 autopsies clíiques, les descripcions de les quals, convenientment registrades, es conserven per a poder ésser consultades en qualsevol moment que convingui aclarir qualche punt d'interpretació diagnòstica amb relació a determinades lesions. S'han realitzat 35 embalsaments, arribant a simplificar i millorar notablement dita operació; i un grupat de metges interns de dit establebiment hi han passat moltes hores treballant per a millorar la tècnica quirúrgica llur.

Es hora, doncs, de que la novella institució rendeixi tot el fruit que pot donar, i a l'estil de lo que's fa a Berlin, Munich, Paris, Viena i altres importants capitals estrangeres, i com encara s'havia instituït a Espanya, s'ha determinat donar-hi uns cursets trimestrals de Tècnica Operatoria i Anatomia topogràfica, essent-hi admesos solament

10 matriculats. Durant els cursos, i de una manera eminent pràctica, s'estudiarà un programa de 60 llicens que hi han compreses les principals i més freqüents operacions.

Satisfeta, doncs, una necessitat que de temps es feia sentir, ha sigut a Barcelona on, dintre la península, ha florit dita iniciativa per primera volta, durant en nostra terra a molts dels joves metges que, provinents de les Repúbliques sud-americanes, desembarquen en nostre port i se'n van a París, al veure que no troben aquí lo que ells busquen i per lo que han vingut.

Inútil és dir que permetrà educar acuradament les generacions futures en la pràctica, cada jorn més complicada; i freguent, dels procediments operatoris; i a augmentar el nostre nivell cultural en aital sentit, n'haurà benefici la nostra humanitat malalta.

Catalunya, i Barcelona al cap, marquen el pas a la civilització espanyola, essent terreny abonat per al desenvolup de tots els ideals i l'arelament de totes les iniciatives útils. En el desvolupament actual, tan esplèndent que ns ha de portar a la possessió i perfeccionament integral de la nostra personalitat, no podia mancar-hi una manifestació tan important com la esmentada.

Els joves catalans estudiosos, vagin a engrandir-se al redós d'aquest nou centrer de cultura. Alhora que permetrà exemplificar els seus coneixements i perfeccionar les seves aptituds dintre mateix de casa, els emanciparà de la tutela depriment de l'estrangeur, i faran Ciència i Patria. Benhagen de Catalunya els organitzadors i fundadors de la nova i prometedora institució!

DR. BASSEDA. De l'Hospital de Santa Creu.

Polítiques

Mostres de simpatia al senyor Abadal

El Casal Regionalista de Manresa ha endressat al senyor Abadal la següent comunicació:

«En nom del C. D. d'aquest Casal Regionalista, el qual ne'cab l'honor de presidir, ens plau comunicar-vos que, per unanimitat, s'ha acordat l'adhesió entusiasta al merescut i justicier homenatge que la Lliga Regionalista i els presidents o delegats de les societats barcelonines os ferem el 18 del corrent, entregant-vos el missatge en que, protestant de campanyes caluniosores, os reiteraren el testimoni de la més absoluta confiança en la vostra honorabilitat.

De tot cor, honorable senyor, i efusivament sentint-la, s'és feta aquesta adhesió que, reiterant-vos els deguts afecte i admiració, me felicito m'hagi tocat a mi el dever de manifestar-vos-la en nom d'aquest Casal, qui concienciadament os otorga el sufragi de la més esculpida i absoluta confiança.

Que Deu vos guardi molts anys la vida pel bé de nostra preuada terra.

Manresa 25 abril de 1913.—Leons Soler i Marcha.

Amb l'expres d'ahir al matí va arribar de Madrid el senyor Leroux.

També va arribar el general governador.

L'anunciada veillada que en honor de Sant Jordi, Patró de Catalunya, celebra l'Atenau Autonomista del districte sissera tindrà hoc avui, diumenge, a les deu del vespre. No publiquem el programa per la seva molta extensió, però podem assegurar que serà una festa magnifica com totes les que organitza l'Atenau. Com s'eu no sé a l'execució serà bastant llarga, l'acte començarà amb tota exultu a l' hora fixada.

Municipi

El senyor Vidal i Valls, representant de la Corporació municipal a la Junta Administrativa de l'Hospital de Santa Creu, ha comunicat a l'alcalde senyor Collaso haver firmat l'escriptura de cessió del nou hospital de Sant Pau al abans esmentat de la Santa Creu.

De tot interessant assumpte, se'n tractarà en la pròxima sessió de l'Ajuntament.

Han cumplimentat a l'alcalde el magistrat senyor Cereceda i els individus de la Junta de la Societat de Ciències Naturals.

La comissió de Cementiris interessa la de Foment el prompte arreglo del camí que porta al cementiri de Sant Gervasi, que en dies de pluja està intransitable.

El servei facultatiu de l'Ajuntament participa que ha quedat netejat d'escombraries el paviment del carrer Consell de Cent, junt a l'Escorxador.

Els propietaris del carrer d'Alcoy que desitgen prorrogar el carrer, sol·liciten de l'Ajuntament un plànol per a estudiar la realització de tan important millo.

També'l doctor Pujol i Serra, catedràtic de l'Escala de Comerç de Saragossa sol·licita un plànom de grans dimensions de Barcelona, per a donar un cicle de conferències a la capital aragonesa.

Han visitat al senyor Collaso els marquesos de Marianao i Robert i el doctor Carulla.

CONSISTORI

DELS

Jocs Florals de Barcelona

Veredicto

PREMIS ORDINARIS

Flor Natural. — Núm. 206. «El magnífic col·loqui». Lema. «És poi piaccia a color...». — Accessit, núm. 141, «Camins de l'Amor». Lema. «Etern recomençaments».

Englatina d'Or. — Núm. 182. «Somni d'una nit d'hivern». Lema. «Elegías...». — Accessit, núm. 124, «De l'agre de la terra». Lema. «Laborare».

Viola d'Or i d'Argent. — Núm. 277. «Adveniments». Lema. «I lieus...». — Accessit, núm. 245. «Misteri de Santa Eulària». Lema. «Idoles».

PREMIS EXTRAORDINARIS

Copa artística. — Núm. 233. «Poema de la pedra». Lema. «La Seu de Barcelona». — Accessit, núm. 197, «Poemes en prosa». Lema. «Cerquem en les pentes coses la grandesa».

Altres premis creats pels Mantenedors. — Núm. 56. «Stramps en lloança de la dona catalana». Lema. «Dona immortal».

Altres premis creats pels Mantenedors. — Núm. 108. «A Sant Antoni de Janers». Lema. «Odas».

Altres premis creats pels Mantenedors. — Núm. 100. «De la terra». Lema. «Sacred Goddess, Mother Earth». — Schellec.

Prém Fastenrath. — «Monjoies».

Barcelona, 25 d'abril de 1913. — Per acord dels Mantenedors: El president, Joan M. Guasch. — El secretari, R. Suñach Segués.

DIADA REGIONALISTA A TARRAGONA

Avui, diumenge, 27:

A les onze del matí, Conferència den Cambó al Coliseu Mondial.
A la una de la tarda, dinar de trescents cuberts al Teatre Principal.

La ciutat vella, la imperial tindrà avui un frisament de joia. Per ses grans entranyes bullirà altra volta la sang heroica, i la ciutat esdevindrà joia, amb aquella juventut eterna que's conquerí amb ses gestes immortals.

L'ombra augusta del Rei en Jaume planarà de nou sobre sos murs daurats les campanes de la Seu repicaran miraculosament i la ciutat, desvelada del seu somni de sogles, sonrira obertament a l'avenir.

La paraula vibranta del regionalisme li haurà infundit nova vida. Tarragona serà la roca foradada per on l'àl regenerador penetrarà en les antigues terres de Valencia i Aragó, espandint-s des de allí a tota la Iberia.

El foc sagrat del patriotisme ha trencat el glas qu'ns tenia fins ara incomunicats. Les aigües verges correran cingles avall desfent totes les aspreses, tornarà altra volta exuberant la verdor i floriran les engiantides embaumant dolçament tota la terra. El regionalisme ha conquerit un nou baluard, les comarques tarragonines ens han allagat els brassos i demà rebrà totes acobladels el baptisme que ha d'enfortir-les per a la breva.

Les oliveres florides espolsaran triomfalment les seves branques d'argent i serà el símbol august de pau i de germanor que ha d'informar la nostra terra.

L'home representatiu d'aquest moviment ens senyalara les vies gloriose per on hem d'avencar, que si un temps foren àrides i desertes i pedregoses, avui son ja dolçament ombrejades, i si les gatxes i escards esquinçaven les nostres robes i malferien la nostra carn, avui son ja bellament florits i perfumats per la virtut mateixa d'aquella suor i aquella sang.

En els nostres horitzons s'oviran ja les primeres llums de l'aura gloria; nosaltres, com els israelites pel desert, avem a l'encuentre de la terra promesa, hem fet ja llargues jorneys. Tot fa creure que aviat assaborirem la dolça de els primers fruits, dels rams ufanosos que han de vessar sobre nostres testes el vi fecund que ha de ser el nostre coratge i ha d'apaigar la nostra set.

Avui una nova fita serà marcada en el nostre camí ascensional, fita blanca de pau i germanor, far iluminats que

ens descobrirà noves cimes properes.

Avençem sense defallir, fem avui un xic de repòs per a empender novament i amb més dalt el nostre exelc pelegrinatge. Que ja la sardana serà més gran i hi entrerà tot Catalunya a la rodona. Aixampliem-se encara més, allarguem els braços i obrim les mans a noves encaixades que'ns esperen frisoses més enllà de l'Ebre, que no separa sinó qu'ns uneix com un cinyell viu d'amor a totes les terres ibèriques.

I endremsem un cant fervorós que obra miracles.

A. MARTÍ MONTEYS.

La Lliga a Tarragona

Es en festes i en actes com els que es preparen, on es constata la vitalitat d'una idea i d'un estolpiritual; en aquest ressortir de les comarques tarragonines i de la seva capital augusta on és comprova la eficació redemptora del Catalanism.

Percebo lo d'avui, no és una infàsia, ni tan sols una prèdica evocadora de sumeres energies, sinó una nova esgarçança de vida que afegeix a la renaixa catalana un altre boc — qui boci més succulent! — de la nostra espiritualitat i un troc feracissim dels nostres terres. No és la Lliga, no és Barcelona, no és la Catalunya ja organizada, la qui es llença a la conquesta o a la redempció de Tarragona; es Tarragona, la imperial Tarragona, la qui, sense externa col·laboració, sense altra ajuda quel de les ciutats, les villes i els pobles de les seves planes i conques, es redressa per propri impuls i obré els ulls a la maravella de l'abuïda nacionalista i convida a festa — a la festa de son modern natalici — les seves germanes de tramontana, la Metròpoli amantena a solumnitzar amb la seva presència i amb el seu concurs totes les festivitats i tots els esdeveniments memorables de Catalunya.

Si la Lliga Regionalista fos un partit polític de l'antiga mena, si fos un comitè, o un clos tancat amb cens i controls, i complicada xarxa de tribunals, és clar que no actuaria, com lo vital, per expandir, sinó per invasió, per captura. Els seus adeptes, per ser tals,

senyors, per una regular quantitat, havent-ho negat el senyor Colomina.

Varen visitar al president de l'Audiència senyor Serantes, el nou comandant de Marina senyor Montis, l'ex-president de l'Audiència provincial senyor Monfort i el comte de Sert.

Els MACATZENS BETHLEEM Carme, núm. 8, i Jucim, 1 i 3 (telefon 2598), que acaba d'inaugurar les grans obres de reforma i ensanche de local, s'han pres grans precaucions, essent nombròssimes les forces de policia i guardia civil que, a peu i a cavall, a guardia i en destacaments, vigilen.

Desd'el vinent dia 3 de maig quedarà instal·lat en el nou edifici de la intendència d'alcaldia del seté districte, hi havia gran gentada, veient-se algunes boines blanques i vermelles.

Portada a coll, la caixa mortuoria fou traslladada del tren a un vagó dispost a l'efecte amb cortines negres, aon fou col·locada. La clerecia de Santa Maria del Mar cantà unes absoltes, i se guardament s'organitzà la comitiva.

Obriren uns algunes paralles de guàrdia de seguretat montada i d'infanteria; seguien alguns veterans amb ciris encens, alguns joves del requeté formats militarment, els prebres, i, coberta per una bandera espanyola, i una corona enviada per don Jaume, la caixa que contenia els restes, portada, alternativament, per representacions dels diferents centres carlins.

Tancava el fúnebre seguia la presidència, formada per el quefe regional, duc de Solferino, per el nobet del difunt, senyor Tristany, i per el senyor Escoda, i seguien comissions dels centres carlins de Barcelona i de fora, i una gran gentada.

— Cabreiroà / Veria. Algunes litànies sens ritual per a gots, a tristíssime i diabòlica.

A l'pas de la comitiva per el trajecte comprès entre les estacions de França i del Nort, fou presentat per nombrosos públics, sense que ocorreguis ni el menor incident.

Forces de seguretat accompanyaven als concorrents, estant ocupades les cantonades i punts estratègics per forces de seguretat i guardia civil.

En mig de l'ordre més complet, fou depositada la caixa mortuoria al vagó de l'estació del Nort, on, després de cantar una absolta, se despidé el dol, disolguen-se la gran geració present, sens coincidències de cap mena.

Tota la nit han vedat els restes relatives de veterans, i a les sis sortirà el tren que portarà a Manresa, essent traslladats desde allí a Solsona i a Ardeval.

— COLMADO ARUMÍ Salmerón, n.º 54: participants als nostres elenques que hem posat a la vanda oitis fins d'Urgell. Végit-se classes i relacions de preus a la pàgina 5.

El senyor Bisbe Dr. Laguardia, molt millorat de la seva malaltia, va llevar-se ahir matí.

Varen estar al Palau, per a enterar-se del curs de la malaltia, nombrosos personalitats.

Durant la darrera guardia al Palau de Justicia s'han instruït 17 diligències, ingressant als calabocs cinc detinguts.

Fumeu paper «Du-Cals»; en els esances.

A la escribania Rius del jutjat de l'Hospital, va declarar el secretari del Bon Espagnol d'Obres públiques senyor Colomina, sobre les diligències que per suposada estafa se segueixen contra Isidre Pedraza i altres.

Sembra que la declaració va ésser sovint un contracte que'ls accusats sostengueren que hi havia a dit Banc a favor

de haurien d'ingressar-hi, apuntant-se a les seves illes de socis, pronunciant una terrible sèrie d'abjuracions, fent vot de cegada obediència i d'unilateralisme o casetat mental i de pobreza de sentiments i d'iniciatives... Però la Lliga Regionalista és una Escola i, mercès a la vitalitat de les seves idees i dels seus homes, es propaganda per expandir. La seva força expansiva és suau i formidable.

Els seus seguidors és per enxamament, per avocació, que la segueixen, amb autonomia, amb una gran agilitat que hi actuen, és amb una liberalitat i conscient i decidida voluntat que hi laboren.

Es per això que a Tarragona floreix com una concreció de les seves activitats presents, dels seus dauers de regeneració, una Lliga Regionalista, una Lliga Tarragonina, ben tarragonina però, per aquest mateix motiu, ben catalana, més integrant de la de Barcelona i de la de tot Catalunya que si en si en una secció, una sucursal o una dependència, perque la integra voluntàriament, amb un nou matrici espiritual, amb un esforç de valím entrament paral·lel al nostre, amb un entusiasme, amb un ideal, amb un programa que son els nostres, amb una personalitat peculiar, característica, identificada, però, amb la nostra... Deu la faci prosperar en bé de Tarragona, en profit i glòria de Catalunya, i en premi a la hoja i savia labor dels benemerits pàtrics que la impulsen i de les gentes fervents i sofistes que amb la seva adhesió hi enrobusten!

— Visquen molts anys al peu de Catalunya.

Barcelona 25 d'abril de 1913.—Per la Lliga Regionalista de Gracia.—El president, Ramón Pafella.—El secretari, Antoni Rosich.

Amb el tren de les sis de la tarda d'ahir marxaren a Tarragona els señors Cambó i Duran i Vento.

Amb el de les vuit del vespre van marxar molts amics, i amb el de aquest matí hi marxaran tots els demés que van a la Diada Regionalista de Tarragona.

— Visquen molts anys al peu de Catalunya.

Al Dia

Veus en el desert

He esperat tres dies la dimissió del círcle de ministre de la Governació de l'Estat espanyol que desempenyà don Santiago Alba, diputat a Corts per Valladolid.

La dimissió no ve. Es molt estrany. Quan un minister se l'obliga a retirar les paraules dites públicament; quan ha de reconèixer, públicament, que els conceptes exposats no eren traducció del seu pensament, no li queda més que un camí: anar-se a casa.

El senyor Alba no ho ha fet encara: potser troba que no fa prou ministre caure en un conflicte amb un Ajuntament, organisme inferior jeràrquic, i espera diminuir per altre motiu. Potser no dimittirà qui sabé?

Quan el comte de Romanones era ministre de la Governació va explotar la bomba del carrer Major, i el comte va dimetre. El senyor Alba, ministre de la Governació a l'ora de l'atentat del carrer d'Alcalá, tampoc hi dimítir.

Hi haurà persones quèls costos molt anar-se'n del lloc que ocupen; regularment son les que l'ocupen indegument.

El senyor Alba no deu trobar raons per a dimítir, i tancs que n'hi ha. Quasi tantes com per no donar-li el carrec. Ell mateix: hi ha conflictes en que un mateix és el millor jutge de la seva conducta; però n'hi ha quells justos que han d'ésser els altres.

En aquest cas, crec que den Romanones avall (en gradació política i social) tòthom aconsellarà al senyor Alba que dimítir.

POL.

GLOSARI

RBNOUVIER

Ela «Assaigs de Crítica general» de Charles Renouvier, apareguts de 1854 a 1859 i reimpressos per l'autor, el 1875, en edició ja devinguda introrable, son de nou editats avui. Ells constitueixen una nosaltres, els arribats de nou a la filosofia, un auxiliar preciosí per a comprendre lo que fou el neo-críticisme a França. Mestres nostres, dignes de crédit, ens en parlen, d'aquest moviment i de son autor, com d'alguna cosa de fort valor espiritual. Però fins ara mateix era difícil l'estudi directe d'una bona part de les fonts.

A la llum de les que ja s'ens donen, una sospita ha nascut en nosaltres, que tal volta ja tenim dret a insinuar: quel neo-críticisme hagi sigut l'aconteixement candal dins la Filosofia francesa del segle XIX. No volem comptar, dins d'aquest, figures com la de Boutoux o Bergson, que, per lo contemporani, poden millor considerar-se com a propietats del nostre siegle que del passat. Exceptuem també algun solitari, incomprès a la seva epoca, com Gouraud, que tot just ara comencen a gustar. Què ns resta, dins aquests pocs, dins aquest temps? Ens resten, de primer l'ecclesiastic, el positivisme desseguida. Ens resta Cousin, qui fou decididament una ment ben secundaria. August Cournot, qui dugué un'altra quadratura, més revela ben prompte lo que ja havia en ell d'inèrtil, qual el positivisme passa per l'itter a la vulgarització. Per Pierre Lafitte al misticisme vulgar. Més que un Cousin o un Comte, passau un Renouvier en el pensament de la França es el pensament universal.

En mig de tot això resulta evident una cosa: que va haver-hi als acabaaments del segle XIX, com hi ha hagut en totes les èpoques, corrents subterrànies d'ideologia que han travessat i fecundat els espírits sense que les gents se'n hagin massa adonat. Què va l'anys de l'exposició, no hauria dit, veient les coses de fora estant, que les tendències dominants, les idees a la moda eren les de la que aleshores s'anomenava ciència positivista?

Tots els corresponents, tots els intermediaris ens ho asseguraven així. I, no obstant una intacta tradició d'idealisme seguida, entre els selectes, a través l'horta rònica i era destinada a triomfar a la fi. Ja havem dit la data dels «Assaigs de Renouvier». La contingència de les lles de les naturales de Bourdoux és de 1874. «Les donades immediates de la conciència», de Bergson son de 1889. I era per aquest mateix temps que James començava a dubtar de la suïcència de la que anomenava «psicologia dels aparells de coure», per a cercar en altra psicologia, i en altra ideologia, la viva vena de la conciència i sa inefable llum.

XRNIIUS.

FANTASIES

Puerilitats

El libretre dormisequejava darrera l'escriptori, i de tant en tant, com si resses, mestegava uns mots confosos. No resava, emperò. Lo que feia era anar repetint inconscientment una mateixa frase:

—No's vén rès.

De sobte, redressant-se, va anar fins a mig aire de la botiga, allargà un braç amunt, s'ajecà de puntes i apagà dos dels tres brocs de gas que acaben l'establiment.

Gairebé al mateix punt va entrar un senyor de certa edat, amb tot el caient de venir fòra.

—Digui!

—Es aquí que?

—Sí, senyor.

Ja veurà, servidor és tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Caupregón i venia comissionat per a fer una compra de llibres.

—De quina mèta?

—Li direi: han de servir de premis pels exàmens de les escoles.

Magnific! Els vol catalans o castellans?

Home: els federals nacionalistes republicans son en majoria a Caupregón. Així, els voldrà catalans.

Potser sí...

—Cars o de bon preu?

Una mica de tot; que n'hi hagi pels primers premis: els pels que no s'aprenen tan primers (sab...) En fi: que no'm podria ensenyàr algunes mostres?

—Amb molt de gust.

El libretre va anar picant dels prestatges i va estendre uns quants volums de diferents mides.

Vegí: «Història de Catalunya» de Monjo, per als infants més petits; «Història de Catalunya» de Mossen Font i Sagué per als semi-elementals; «Història de Catalunya» de l'Olivà, per als elementals; «Història de Catalunya» de l'Aulesta, per als superiors; «Història de Catalunya» de...

—Massa històries... Vejam: ensenyàm altre gèneros.

Deixant les històries damunt del taulell, el libretre va triar un altre, feix d'llibres:

—Qué li sembla això?

—Son els volums publicats en la Biblioteca «Patufet». Arriben a setze i son originals de reputats autors, tals com

en Crebuet, els Folch i Torres germans, l'Enric de Fuentes, en Marinel-lo, en Morató, en Frat Gaballí, en Suriñach, en...

—No té altra cosa?

—Ja ho crec que sí. I mentrest apilava als costats de les Històries, els setze volums de la Biblioteca «Patufet», va seguir el saqueig dels prestatges.

Aquí porto un feix ben variat: «Aplec», o sigui treballs literaris dels més renomcats autors de la terra; «Manuscrit català», amb autògrafs de lo bò i millor de la nostra literatura; «El Criterion del Balneari, edició catalana; «Glorioses», prosa i vers den Guimerà; les «Obrés Completes de l'Emili Vilanova, plenes de sana literatura i bons sentiments; l'«Arithmètica» de mossen Casanell Vives; la «Història Sagrada de la Sorronella»; la «Geografia de Catalunya» de Flos i Calcat; «Eloquència catalana», den Fayos; «Quadrelets per a les nenes» de la Maria Altarriba; una colla de volums de la Biblioteca popular de l'Avenç, tals com «Viages de Gulliver», «Contes d'Anderson», «Rondalles de poble» d'Herkman Charlton, traducció Ruyra, etc., etc.

Vagí'm ensenyant més gèneros. Veurem:

—Aquí té dos petits volums de «Faules» de Felip Jacinto Sala; altre de «Faules» de l'Eveli Dorja; més «Faules» de Mossen Collell, i encara més d'«Ales» d'Isop, traduïdes al català. Aquí pot veure «Deu rondalles de Jesús» i «Floretes de Sant Francesc», originals les primeres i traduïdes les segones per en Josep Carner... Aquí pot «Regles morals» de bona criancs, den Pin i Soler; «Folidesas» den Manuel Rocamora; el «Llibre de la Patria», el «Llibre de la fe», el «Llibre de les normes»; el «Sil·labari Català» den Fabra; «Jocs i joguines», den Bosch de la Trinxeria; «Quadros del Sabarés», den Font i Sagüé; les obres del pedagogical Joan Salvador Genís...

Vagi traient, si es servit.

El taulell començava ja a semblar un encant de llibres, de tal manera i en tal profusió, que llibretre, incansable, seguia trencant-ne més i més.

—Les cent millors poesies de la llengua catalana, de la casa López; «Cancions d'infants», de dona Narcisa Freixas, amb il·lustracions del Torné Esquinà; «Poesies» de dona Dolors Monserdà; «Poesies» i més poesies» de Casas i Amigó; «Poesies» i més poesies» de més autors i autors; les «Rondalles catalanes» i l'«Illustrades per en Miquel Vila», les «Rondalles» den Joan B. Batlle, les «Rondalles mallorquines de mossen Alcover», els «Contes de Perrault» (edició de Joventut), els «Contes del Vailespí del Mir-i-n'ocs», la «Rondalla del Dijous», dos volums de «L'avenc», i l'«Illustrat»; «El pais dels plens», den Rúria; «Tria», poesies i proses den Margall; «Ton i Guida», traducció del mateix Margall; «Roma i el món i torna al Born», text i il·lustracions den Juventut.

El llibretre, ja una mica fatigat, va romandre una estona quiet, amb la vista fixa en el parroqui. El qual, després d'un moment de dubte, va dir:

—Home, no'l trobo prou fi el gènere que m'enseanya.

—Donaç, que li sembla aquest «Cancions i aquesta «Atlàntida» de mossen Verdaguera?

—No estan del tot malament, amb aquesta dàursa i platejats, emprò a mi m'agrada obra més d'allò... més científiques, més... ¿com li diré?

—A veure: aquí té la «Història dels moviments nacionalistes», del seu corregidor Rovira i Virgili.

—Crec que està bé jo. M'ho va dir un de la dreta, que li ha legit. N'hi podem posar mitja dotzena.

El llibretre va sonriure esperant i va anar trencant altres obres: la «Nació catalana» del Prat de la Riba; «Corts Catalanes» (Proposicions i responses); «Regionalisme» (Proposicions i responses); «Federalisme» (el seu darrer); «L'entitat i l'espai» (el seu darrer); «Geologia» de Font i Sagué; «Geografias» monumental de Catalunya, publicada sota la direcció del Carreras i Candí; «Cançons populars» armonitzades per Alió; «Cançons catalanes» publicades soles i reunides en volums; «Cançons feuables cavalleresques» reunides per l'Argolí.

—No estem per cançons a Caupregón, va interrompre el parroqui. I després d'una paua, va afegir: —No té més que això que hem vist?

El llibretre, fent un esforç, va reunir en un feix les edicions del benemerit Institut d'Estudis Catalans («Normes incloses»), i, amb perill d'espàtller-se, les va icar al damunt de l'immensa pilà que invadía el taulell i rodant per la botiga, com cercant-ne d'altres, fins que, com si acabés de trobar lo que desitjava, va dir:

—I una partida de llibres així, ¿res tarà molt cara?

—Si hi posessim un sol exemplar de cada una de les obres que li he anat ensenyant, sempre representarien un milió de pessetes.

—Es l'últim?

—Preu fixo.

—I preu fixo més d'un de cada?

—Equal.

—Es a dir que no's pot regatejar?

—No, senyor.

El comissionat de Caupregón va restar esmerpadur, prescindint ja dels llibres de dàmtum del taulell i rodant per la botiga, com cercant-ne d'altres, fins que, com si acabés de trobar lo que desitjava, va dir:

—I em permet? Crec que hauré trobat lo que necessito.

—Tots aixòs lo que solem vendre a les escoles catalanes, a l'Orfeó i a altres institucions que necessiten llibres per repartiment de premis.

—I una partida de llibres així, ¿res tarà molt cara?

—Si hi posessim un sol exemplar de cada una de les obres que li he anat ensenyant, sempre representarien un milió de pessetes.

—Es l'últim?

—Preu fixo.

—I preu fixo més d'un de cada?

—Equal.

—Es a dir que no's pot regatejar?

—No, senyor.

El comissionat de Caupregón va restar esmerpadur, prescindint ja dels llibres de dàmtum del taulell i rodant per la botiga, com cercant-ne d'altres, fins que, com si acabés de trobar lo que desitjava, va dir:

—I em permet? Crec que hauré trobat lo que necessito.

—Tots aixòs lo que solem vendre a les escoles catalanes, a l'Orfeó i a altres institucions que necessiten llibres per repartiment de premis.

—I una partida de llibres així, ¿res tarà molt cara?

—Si hi posessim un sol exemplar de cada una de les obres que li he anat ensenyant, sempre representarien un milió de pessetes.

—Es l'últim?

—Preu fixo.

—I preu fixo més d'un de cada?

—Equal.

—Es a dir que no's pot regatejar?

—No, senyor.

El comissionat de Caupregón va restar esmerpadur, prescindint ja dels llibres de dàmtum del taulell i rodant per la botiga, com cercant-ne d'altres, fins que, com si acabés de trobar lo que desitjava, va dir:

—I em permet? Crec que hauré trobat lo que necessito.

—Tots aixòs lo que solem vendre a les escoles catalanes, a l'Orfeó i a altres institucions que necessiten llibres per repartiment de premis.

—I una partida de llibres així, ¿res tarà molt cara?

—Si hi posessim un sol exemplar de cada una de les obres que li he anat ensenyant, sempre representarien un milió de pessetes.

—Es l'últim?

—Preu fixo.

—I preu fixo més d'un de cada?

—Equal.

—Es a dir que no's pot regatejar?

—No, senyor.

El comissionat de Caupregón va restar esmerpadur, prescindint ja dels llibres de dàmtum del taulell i rodant per la botiga, com cercant-ne d'altres, fins que, com si acabés de trobar lo que desitjava, va dir:

—I em permet? Crec que h

Diputació

Borsa del Treball

Oferentes
1.028, oficial pràctic torn ciladic, de a 30 anys. — 1.029, operari torn soler, de 20 a 30 anys. — 1.030, astaudor pràctic caixes de caudals, de a 30 anys. — 1.031, recader, de a 16 anys. — 1.032, mig moço, sa-
rà llegir i escriure, de 16 a 18 anys.
1.033, mestor, de 15 a 18 anys,
engat, bona llitra.

Baixos
847, escriptori. — 1.020, escriptori.
7, meritori. — 898, corredor. — 245,
inventaria.

Ahih van visitar al senyor Prat

la Riba, don Pompeu Fabra i don

Carrión Puig i Valls.

Els diputats que componen la Co-

missió provincial avui, diumenge, faran

una excursió a La Garriga, essent ob-

iquats per don Feli Fages.

Ahih mati va estar a visitar al se-

yor Prat de la Riba el senador senyor

ayor.

— A la conferència que don Francesc

ambò donara avui, diumenge, a Ta-

rragona, entre altres diputats provincials

assistiran els senyors Díaz i Veni-

zuela, Verdaguera i Cañís i Ràfols.

— Davant la Comissió Mixta de Reclu-

mènt, mèrits, dilluns, se farà el

edicí d'excempcio i excepcions dels

anyons pertanyents al districte novè

d'aquest ciutat.

— El president ha sigut invitat al con-

cert i repartiment de premis del Consor-

catori del Liceu, el qual tindrà lloc el

dia 29 del corrent mes, a dos quarts de

la nit.

— Han arribat de Lourdes els diputats

d'Argemí i Roma.

— El president de la Diputació ha

sigut invitat al repartiment de premis

de l'Escola de Belles Arts i a la con-

ferència organitzada per la Ciutat Jar-

uit, actes que's celebraran aquest matí.

—

Festa espiritual

La Lliga Espiritual de Nostra Senyo-

ra de Montserrat celebrarà solemnement

avui, diumenge, com cada any, en la

mesa dels Sants Just i Pastor la fes-

ta de la Regina de Catalunya, la Mare

de Déu de Montserrat. «Dita-festa con-

serà en una missa de Comunió durant

a qual la Capella de música de Sant

Neri, dirigida pel mestre Lluís

Villett, cantarà diverses composicions li-

guriques i espirituals, alternant amb

al que formaran els fidels assistents

a la funció, segunt els concells

el nostre Sant Pau Pius X i els

cordis i recomanacions del darrer Con-

sistori de Música Sagrada.

El sermó enaltint les glories de la

patrona de Catalunya que's farà en

esta festa, ha sigut confiat a l'ora-

sagrat P. Miquel de Barcelona.

Ademés durant la Comunió se repara-

llarà als que s'acostin a la Sagrada

Màgia uns ramellets de boix de Mont-

serrat lligats amb cinta de les quatre

varres.

Aixmateix s'entregarà als assistents a

una formalosa festa l'original i la traduc-

ció catalana, amb la corresponent mü-

ica, de l'humble «Pange Lingua».

Borsa

Gambis facilitats per la Gass

J. Marsans Solà y Fills

Barcelona 26 abril.

Sessió del matí

Operacions Queda

Interior fl. mes. 81.80 81.72 81.72 p. 100

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.72 81.72 81.72 81.72 81.72 81.72

81.7

